

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010152
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3218010152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému O. I., nar. XX.X.XXXX v I. nad I., trvale bytom I. nad I., Ul. A. XXXX/X, trestne stíhanému pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 16. júna 2021 prejednal odvolanie obžalovaného O. I. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20. novembra 2019, sp. zn. 1T/43/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný O. I. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, č. Pv 373/17/3301 zo dňa 10.8.2018, doručenej Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou dňa 13.8.2018, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v Bánovciach nad Bebravou, ul. K. č. XXX/XX na pracovisku Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-273/BN-BN-16 vo veci prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona dňa 28.10.2016 v čase o 18.10 hod. v procesnom postavení svedka do zápisnice o svojom výsluchu pred povereným príslušníkom PZ po náležitom zákonom poučení v zmysle svojho procesného postavenia vrátane poučenia o následkoch krivej výpovede úmyselne nepravdivo uviedol, že mobilný telefón zn. Huawei P9 Grey stratil, hoci z vyhodnotenia ďalších dôkazov vykonaných v uvedenej trestnej veci vyplynulo, že ho A. I. dal do zálohy, pretože tento skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 1T/43/2018 bol obžalovaný O. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods.1 Tr. zák. na skutkovom základe, že v Bánovciach nad Bebravou, ul. K. č. XXX/XX na pracovisku Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-273/BN-BN-16 vo veci prečinu zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona dňa 28.10.2016 v čase o 18.10 hod. v procesnom postavení svedka do zápisnice o svojom výsluchu pred povereným príslušníkom PZ po náležitom zákonom poučení v zmysle svojho procesného postavenia vrátane poučenia o následkoch krivej výpovede úmyselne nepravdivo uviedol, že mobilný telefón zn. Huawei P9 Grey stratil, hoci z vyhodnotenia ďalších dôkazov vykonaných v uvedenej trestnej veci vyplynulo, že ho A. I. dal do zálohy.

Za to bol odsúdený podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 48 ods.

2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/10/2017-123 zo dňa 12.04.2017, právoplatného dňa 12.04.2017 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania obhajoba uviedla nasledovné:

„Predmetný rozsudok považujeme za nezákonný, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok sa stal, že tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Máme za to, že prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného zákona. Vykonané dôkazy vniesli len ďalšie pochybnosti o údajných skutkových zisteniach, neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by bez pochybností potvrdil verziu obžaloby.

Súd v odôvodnení rozsudku "cituje" určité časti výpovedí obžalovaného a svedkov (len tie, ktoré podporujú závery prvostupňového súdu) a ďalej sa v ňom uvádza, že bolo vykonané vyhľadanie profilu „O. X. I.“ a vyhotovené tzv. screenshoty z predmetného profilu, pričom bol vyhotovený i screenshot komunikácie A. I. s facebookovým profilom "O. X. I.". ... a tiež, že: vyplýva komunikácia medzi facebookovým profilom „I. O.“ a facebookovým profilom „A. I.“, z ktorého boli vyhotovené screenshoty a že dňa 02.10.2016 bola zaslaná fotografia z facebookového profilu "I. O. na facebookový profil "A. I., tiež boli zažurnalizované i screenshoty z komunikácie medzi uvedenými profilmi i pred 03.10.2016".

Výpovede svedkov A. G. a D. Z. považujeme za účelové, nehodnoverné, sú vo vzájomnom rozpore. Výpoveď A. G. považujeme za účelovú okrem iného aj vzhľadom na jej "nie dobrý vzťah" s obžalovaným. Vierohodnosť výpovede danej svedkyne je tým značne spochybnená. Uvedené výpovede žiadnym spôsobom nepreukazujú vinu obžalovaného.

Svedok A. I. vypovedal pred súdom dvakrát a to 21.03.2019 a dňa 20.11.2019 - jeho výpovede boli účelové, rozporné a nevierohodné. Svedkovi bolo v priebehu výpovede dňa 21.03.2019 umožnené priamo v pojednávacej miestnosti prihlásiť sa do FB na počítač súdu, čo sa nepodarilo. Súd preto požiadal riaditeľa ÚVTOS, aby umožnil svedkovi I. (ktorý je vo výkone trestu), v ÚVTOS prihlásenie do FB a o vytlačenie všetkých priateľov z tohto profilu ako i komunikácie z facebookového profilu O. X. I.'a, čo sa tiež nepodarilo.

Svedok A. I. vypovedal v danej veci pred súdom druhýkrát 20.11.2019. V priebehu výpovede mu bolo umožnené prihlásiť sa na počítači súdu do svojho facebookového konta, t. j; posadiť sa k 1,nejakému" počítaču súdu a (údajne) prihlásiť sa do konta, pričom s prihlásením mu pomáhala zapisovateľka, následne bol svedok vyzvaný, aby čítal nahlas komunikáciu obžalovaného z facebookového konta.

Súd potom vyhotovil nejaké screenshoty z nejakej údajnej komunikácie, ktorá mala byť údajne medzi svedkom a obžalovaným. Táto komunikácia pritom obsahovala údaje iba správy obžalovaného, nie však svedka I.

Na otázku samosudkyne, prečo nie sú v komunikácii odpovede svedka A. I., svedok uviedol: "Aby tie odpovede nemohli byť použité proti mne, Ja som tieto moje odpovede zmazal."

Súd napriek týmto vyjadreniam a zisteniam považoval ako dôkaz údajnú komunikáciu medzi svedkom M. I. a obžalovaným a vyhodnotil ich ako ich vzájomnú komunikáciu, z ktorej následne vyhotovoval screenshoty, pritom je zrejme, že o skutočnú komunikáciu medzi nimi nešlo.

Obhajoba má najmä tieto výhrady:

- svedok I. bol riadne vypočutý dňa 20.3.2019 . Návrh na opätovné vypočutie svedka I. nedal ani prokurátor ani obhajoba. Prokurátor dňa 8.10.2019 navrhol svedka predviesť aj s mobilným telefónom - nenavrhol ho však vypočuť. Jeho opätovné vypočutie bolo preto vykonané bez návrhu a podľa názoru obhajoby preto na tento úkon (skutočnosti zistené pri výsluchu) z 20.11.2019 nemožno prihliadať;
- súd nemôže vykonávať dôkaz takým spôsobom, že umožní svedkovi pripájať sa k počítaču na súde bez toho, aby bolo zrejmé, aké údaje svedok do počítača zadáva, na akú stránku (program) sa prihlasuje, ako je zabezpečené internetové pripojenie a pod.,
- nie je zrejmé, k akému programu sa svedok pripájal (do akého konta, kedy vytvoreného, kedy upravovaného a pod?);
- v konaní nebolo preukázané, že išlo skutočne o komunikáciu medzi svedkom a obžalovaným;
- nie je zrejmé, kedy bola komunikácia vytvorená a či nebola vyhotovená až po skutku;
- nebolo preukázané, že osoba, ktorú svedok označil ako obžalovaného pri komunikácii na FB bol skutočne obžalovaný;
- na vyhodnotenie niektorých skutočností sa vyžadujú aj osobitné odborné znalosti, v konaní však nebol vykonaný žiadny takýto dôkaz;
- nie je známy obsah vymazanej komunikácie, podľa ktorej svedok označil obžalovaného, táto komunikácia je pritom dôležitá pre posúdenie odpovedí/vyjadrení druhej strany zúčastnenej na komunikácii;
- v nadväznosti na vyššie uvedené nie je ani zrejmé, či komunikácia nebola (nemohla byť dodatočne upravovaná);
- v konaní nebol vykonaný ani žiaden dôkaz na potvrdenie toho, že údajný profil na FB patril svedkovi I. (okrem tvrdenia svedka, ktoré nebolo možné nijako overiť);

Svedkyňa A. G. vo výpovedi na otázku či dávala cez mobil obžalovaného fotky na facebook uviedla: "Dávala som ich tak, že som ich označila zo svojho profilu, to či som ja fotky osobne dávala z mobilu obžalovaného na facebook, to neviem povedať, nepamätám si " Obžalovaný so svedkom prostredníctvom facebooku, gmailu a pod. nikdy nekomunikoval.

Nie je zrejmé a o aký zdroj/ zdroje, aký profil, aký účet išlo, kedy bol účet/ účty založený, či na tieto facebookové profily nemala prístup iná osoba, kto mal prístup k mobilu svedka (svedok je vo výkone trestu v ÚV TOS), nebolo ničím a nijako preukázané a podložené, že došlo k skutočnej komunikácii medzi svedkom a obžalovaným.

Komunikácia je prenos a výmena informácií, myšlienok, názorov a pocitov v hovorenej, písomnej, obrazovej alebo činnej forme, ktorá sa deje medzi ľuďmi a prejavuje sa nejakým účinkom. Hlavná úloha komunikácie je zabezpečiť čo najlepšie vzájomné porozumenie. Komunikácia je odovzdávanie informácie expedienta percipientovi.

Vykonanie dôkazu - vyhotovenie tzv. screenshotov z facebookových profilov, tak ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku považujeme za nezákonné. Na základe takýchto nezákonne získaných dôkazov nemôže byť obžalovaný usvedčovaný z trestnej činnosti.

Je všeobecne známe, že sociálne siete môžu byť zneužitú, že tam môžu byť vytvorené falošné profily, do ktorých môžu byť nahraté fotografie osoby a iné údaje, tak, aby vytvorili dojem, že ide o skutočný profil určitej osoby, pritom tam uvedú čiastočne informácie, ktoré sú pravdivé a čiastočne nepravdivé s cieľom poškodiť určitú osobu. Profil na facebooku môže založiť akákoľvek osoba a môže tam zneužiť staré fotografie určitej osoby, ktoré napríklad niekedy "zdieľala". Ak; má nejaká osoba k dispozícii prístupové meno a heslo môže sa niekto nabúrať do jej profilu alebo e -mailovej schránky a následne vystupovať v jeho mene a vytvoriť tak falošný účet. Odhalenie takéhoto falošného profilu/úctu nie je jednoduché. Jedným zo spôsobov zneužitia facebookového účtu je tzv." klonovanie", pri ktorom dochádza k odcudzeniu mena, fotografií a iných informácií z nejakého existujúceho facebookového účtu a k následnému vytvoreniu falošného profilu, ktorý je takmer na nerozoznanie od toho reálneho.

Súd nemôže prihliadať na listiny uvedené na č. 1. 274-285 a na č.l. 286-300, resp. na čítanú komunikáciu na piatej až šiestej strane zápisnice z HP zo dňa 20.11.2019.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka I., tento dňa 20.11.2019 uvádzal viaceré skutočnosti, o ktorých sa pri prvom výsluchu vôbec nez zmienil, pričom dodatočne uvádzal aj veľmi podstatné skutočnosti - napr. o údajnom založení telefónu za drogu sa pôvodne vôbec nevyjadroval.

Uvedená skutočnosť spolu s tým, že mal vymazávať svoju komunikáciu s obžalovaným robí jeho výpoveď nevierohodnú.

Ak by aj podľa výpovede svedkyne G. obžalovaný používal profil „O. rebel I.“, zo žiadneho vykonaného a zákonného dôkazu nevyplýva, že by screenshoty označené svedkom I. (a vyhotovené súdom?) obsahovali vyjadrenia obžalovaného.

V nadväznosti na uvedené sa nemožno stotožniť s hodnotením vykonaných dôkazov, ktoré považujeme za nesprávne a nesúhlasíme so záverom prvostupňového súdu, že by bolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd uznal obžalovaného za vinného aj na základe toho, že ako podporné dôkazy použil najmä výpoveď nedôveryhodného svedka I. (naviac v časti procesne nepoužiteľnú) a screenshoty (nepripustný dôkaz).

Podľa nášho názoru vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok kladený obžalovanému za vinu sa stal a tento spáchal obžalovaný O. I., jeho vina nebola preukázaná ani výpoveďami svedkov ani inými dôkazmi, údajnou facebookovou komunikáciou a z nej vyhotovenými screenshotmi.

Neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by bez pochybností potvrdil verziu obžaloby. Z ust. § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že "orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie".

Ak sú v trestnom konaní pochybnosti, ktoré nemožno rozptýliť žiadnymi dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť. Obžalovanému nebola dokázaná vina a v danom prípade existujú viaceré dôvodné pochybnosti, ktoré je potrebné vykladať v súlade so zásadou in dubio pro reo.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vo veci sám rozhodol podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku a obžalovaného O. I. u oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný."

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/43/2019 zo dňa 20.11.2019 bol obžalovaný O. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu krivej výpovede podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Trestného zákona a za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/10/2017-123 zo dňa 12.4.2017 právoplatného dňom 12.4.2017 a všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po vyhlásení rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie, pričom obvinený a jeho obhajkyňa ihneď po vyhlásení rozsudku zahlásili odvolanie proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste.

Dňa 21.02.2020 bolo Okresnej prokuratúre v Bánovciach nad Bebravou doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného O. I. zastúpeného obhajcom JUDr. K. K. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/43/2018 zo dňa 20.11.2019. Obhajoba v ňom namieta, že súd sa pri hodnotení dôkazov nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, svedecké výpovede A. G. a D. Z. považuje obhajoba za účelové a vzájomne rozporné, namieta tiež vierohodnosť výpovede svedkyne A. G. a najmä výpoveď svedka A. I., ktoré obhajoba hodnotí ako nevierohodné a rozporné, pričom poukazuje aj na komunikáciu

obžalovaného I. so svedkom I., z ktorej boli vyhotovené citujem „nejaké screenshoty z nejakej údajnej komunikácie, ktorá mala byť údajne medzi svedkom a obžalovaným“, a hoci uvedená komunikácia neobsahovala odpovede svedka I. ale iba odpovede obžalovaného I., čo svedok I. vysvetlil tým, že svoje príspevky vymazal, aby tieto nemohli byť použité proti jeho osobe, súd tejto výpovedi uveril a dôkaz vyhodnotil ako ich vzájomnú komunikáciu, avšak podľa obhajoby o ich vzájomnú komunikáciu nešlo. V tejto súvislosti obhajoba namieta zákonnosť vykonaného dôkazu a pochybnosti o jej obsahu, ako aj ďalšie skutočnosti. Vzhľadom na uvedené navrhuje oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v zmysle zásady in dubio pro reo.

Tunajšia prokuratúra sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine a treste uvedeného rozsudku, pričom nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo.

Odvolanie obžalovaného a jeho obhajkyne smeruje predovšetkým k spochybnovaniu zákonnosti, ako aj obsahovej stránky výpovede svedka A. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.11.2019 v spojení so zabezpečenými správami z komunikácie medzi svedkom I. a obžalovaným. Čo sa týka námietky zákonnosti opakovaného výsluchu svedka I., ktorého opätovné prepočutie nenavrhol ani prokurátor a ani obhajoba, v tejto súvislosti odkazujem na základné zásady trestného konania upravené v § 2 ods. 6 Trestného poriadku v spojení s § 2 ods. 11 Trestného poriadku, z ktorých je zrejmé, že súd je oprávnený vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany výslovne nenavrhlí a je povinný postupovať v konaní z úradnej povinnosti tak, aby bol skutkový stav veci náležite zistený. Uvedené základné zásady priamo vylučujú tvrdenie obhajoby, že súd môže vykonávať len tie dôkazy, ktoré niektorá zo strán navrhne.

Čo sa týka nezákonnosti a nepoužiteľnosti komunikácie medzi obžalovaným a svedkom I., v tomto smere zas poukazujem na ustanovenie § 119 ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov, pričom uvedené ustanovenie následne demonštratívny, nie taxatívny spôsobom uvádza v praxi najbežnejšie dôkazné prostriedky. Z uvedeného ustanovenia je však nesporné, že za dôkaz môže slúžiť prakticky čokoľvek, čo dokáže prispieť k zisteniu skutkového stavu a predpokladom použiteľnosti dôkazu je výlučne zákonnosť vykonania dôkazu. V tomto smere obhajoba ďalej namieta, že nebolo preukázané, že by sa skutočne jednalo o vzájomnú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkom I.. Tu je potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, že svedok A. I. po zákonom poučení a zložení prísahy pred súdom vypovedal, že s obžalovaným komunikoval cez viaceré profily, a to I. O., ako aj O. X. I.. Skutočnosť, že obžalovaný používal na komunikáciu aj ďalší účet s menom O. X. I. zas vyplynula nielen z výpovede svedka I., ale tiež z výpovede svedkyne G., pričom toto potvrdil aj sám obžalovaný, keď na hlavnom pojednávaní kládol svedkyňi G. otázky.

Záverom si dovoľujem poznamenať, že skutok, za ktorý bol obžalovaný súdom prvého stupňa uznaný vinným, je okrem výpovede svedka I. a jeho vzájomnej komunikácie s obžalovaným cez sieť Facebook preukazovanými aj ďalšími na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi, ktoré spolu tvoria logickú a vzájomne sa dopĺňajúcu reťaz dôkazov.

Po oboznámení sa s odôvodnením odvolania podaného obhajcom obžalovaného naďalej navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridržiava písomne podaného odvolania pôvodnej obhajkyne a jeho dôvodov. Ďalej uviedla, že pokiaľ by súd dospeje k záveru o vine obžalovaného, trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom, ku ktorému sa ukladá súhrnný trest, chce poukázať na to, že po vykonaní trestu žije riadnym životom, stará sa o rodinu a z hľadiska účelu trestu nie je žiaduce, aby po tak dlhej dobe od skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, mal vykonávať trest odňatia slobody. Preto žiada o toto posúdenie zákonnosti a primeranosti trestu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných, ako v dôvodoch odvolania uvedených dôvodov.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní je vytýkané vykonanie dôkazu z iniciatívy súdu bez návrhu ktorejkoľvek zo strán. S poukazom na ďalej uvedené dôvody tohto rozhodnutia odvolací súd nepovažoval za nutné sa s uvedenou námietkou obžalovaného vysporiadať.

Ako vyplýva z dôvodov podaného odvolania, obhajoba namietala správnosť skutkových zistení okresného súdu, týkajúcich sa odpovedí na otázku, či obžalovaný v žalovanej dobe vypovedal pravdu.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, sú správne a logické, vyvedené na základe správnej aplikácie ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Z podstatné odvolací súd považoval tiež zistenie, že predmetný telefón po tom, čo sa dostal z dispozície obžalovaného, bol ďalšími osobami riadne používaný, čo by logicky zrejme nebolo možné bez znalosti bezpečnostných kódov, ktoré poznal len obžalovaný. Z uvedených dôvodov nemal ani odvolací súd žiadne pochybnosti o správnosti rozhodných skutkových záverov okresného súdu. Preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného v dôvodoch jeho odvolania.

Odvolací súd následne nad rámec odvolaním vytýkaných vád v zmysle § 317 ods. 1 v spojení s 371 ods. 1 Tr. por. skúmal správnosť právneho posúdenia skutku.

Z vykonaných dôkazov je zrejme, že obžalovaný bol v čase skutku vypočúvaný v postavení svedka k pravdivosti jeho vyjadrení pri podávaní oznámenia o skutočnostiach svedčiacich, že bol spáchaný trestný čin proti jeho majetku (pri podávaní trestného oznámenia dňa 8.10.2016). Hoci pri tomto podávaní trestného oznámenia obžalovaný neoznačil konkrétnu osobu, ktorá by sa mala dopustiť majetkového trestného činu, logicky musel byť uzrozumený s tým, že ak sa nájde osoba, ktorá má jeho telefón vo svojej dispozícii, môže byť proti nej, prípadne proti predchádzajúcemu držiteľovi vedené trestné stíhanie. Z toho odvolací súd vyvodzuje, že obžalovaný pri trestnom oznámení dňa 8.10.2016 bol v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. uzrozumený, že jeho oznámenie je spôsobilé privodiť inému trestné stíhanie.

Z uvedených skutkových zistení podľa právneho názoru odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že v žalovanej dobe bol obžalovaný v postavení svedka vypočúvaný k podozreniam zo spáchania činu, ktorý by mohol byť právne posúdený ako krivé obvinenie podľa § 345 Tr. zák., teda fakticky bol vypočúvaný ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu. Z uvedených dôvodov sa v súvislosti s týmto výsluchom na obžalovaného vzťahovali všetky práva, prislúchajúce podozrivému, vrátane poučenia o právach podozrivého, medzi ktoré práva patrí aj právo podozrivého brániť sa spôsobom, aký uzná za vhodný.

Na základe uvedených skutočností a právnych názorov odvolací súd dospel k záveru, že hoci sa skutok stal tak, ako ho okresný súd ustálil v skutkovej vete napadnutého rozsudku, tento skutok nie je trestným činom, nakoľko osobu podozrivú zo spáchania trestného činu nie je prípustné vypočúvať k okolnostiam tohto činu ako svedka. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.